

REYNAERTGRAFFITI IN TER HOLE

PETER EVERAERS

In september 2017 bestond het dorps huis van Ter Hole (in Zeeuws-Vlaanderen) vijftig jaar. Dit zou gevierd worden met diverse activiteiten, maar aangezien die van voorbijgaande aard zijn, besloot het bestuur van de dorpsraad op een van de voorafgaande bijeenkomsten om iets blijvends te financieren. Allereerst zou er een naam voor het dorps huis verzonnen worden, want het gebouwtje was nog steeds naamloos. Uit de inzendingen voor een nieuwe naam werd Brandershole gekozen. Deze naam is geïnspireerd op de zoutwinning uit turf die in de streek rond Ter Hole in de middeleeuwen plaatsvond. Hier lag ook een uithof van de abdij van Boudelo die 'ten onrechte' onder Lamswaarde werd gerekend. Op 22 september werd de naam op het dorps huis aangebracht.

Vervolgens kwam er het voorstel om als verfraaiing graffiti aan te laten brengen op de blinde oostmuur, waar ook een basketpaal met net tegenaan staat. Op de eerste, abstracte afbeelding kwam wat commentaar; men vond dat er geen verbinding met de omgeving zou zijn, noch dat er een diepere betekenis in te vinden was. Ondergetekende kreeg het idee een prent van Wim de Cock te kiezen vanwege diens krachtige zwartwitstijl, zijn link met de Reynaert en de prominente aanwezigheid van de literaire vos in de streek. Hij zond een aantal houtsneden in en de keuze viel op 'Als de vos de passie preekt, boer pas op uw kippen' (afb. 1), weliswaar geen echte Reynaertprent, maar toch een prent met een sterke link naar het beroemde verhaal, tevens bijzonder omdat op de afbeelding de contouren van Hulst, waarvan Ter Hole deel uitmaakt, tamelijk herkenbaar in beeld zijn gebracht.

De originele houtsnede was reeds eerder verschenen en wel op 14 oktober 1998, ter gelegenheid van de opening van het nieuwe Rabobankfiliaal aan de Grote Markt te Hulst. De kunstenaar haalde zijn inspiratie uit de gestileerde vos met staf en twee kippen die bovenop het dak van het gebouw stonden

(en nog staan). De angst van een enkeling dat we met deze schildering Hulst 'in de wielen zouden rijden' werd uiteraard snel ontzenuwd; het tegendeel is immers waar: de Reynaerticonografie in de streek zou erdoor worden versterkt en de muur zou een plaatsje kunnen krijgen in tochten op zoek naar de vos. Vooral ook omdat kunstenaar De Cock zijn sporen reeds ruimschoots in de Reynaertnavolging heeft verdiend. (Tot en met 2008 verzorgde Wim de Cock o.a. de illustraties op de covers van *Tiecelijn*.)

Inmiddels had de dorpsraad subsidie aangevraagd bij de gemeente Hulst (en gekregen) en contact gezocht met twee graffitispecialisten. De keuze viel op Lieven Piron¹ uit Aalst, die opereert onder de artiestennaam Waf Alost. Waf is een veertiger die reeds op zijn dertiende is begonnen met graffiti. In het dagelijks leven is hij kunstenaar met een geheel eigen stijl en leraar aan het Lyceum te Aalst. Hoewel zijn stijl totaal afwijkend is van die van Wim de Cock, heeft hij zich voor deze gelegenheid uitstekend aangepast en is hij zo dicht mogelijk bij het origineel gebleven. Het was bijzonder hem aan het werk te zien: eerst zette hij in een hoog tempo de hele muur met een roller in de witte verf. Dan trok hij, met in de linkerhand een gespiegelde kopie (om de vos naar Hulst te laten kijken) van het origineel en in de rechter een spuitbus zwarte verf, een paar schetsmatige lijnen om de basis neer te zetten. Vervolgens ging hij aan de slag met de invulling. Naar links toe heeft Waf de afbeelding wat uitgebreid met enige eigen inbreng om zo ruimte te creëren voor de tekst en ook om de basketbalpaal beter te kunnen integreren in het geheel; deze is van een afstandje en onder de juiste hoek nauwelijks nog zichtbaar. En hij realiseerde dit alles aan een stuk door, zonder iets te eten of even te rusten; enkel een fles water bij de hand om af en toe een slok te nemen.

Toen Waf in een hoog tempo aan de gang was, traptten alle uit de polder komende chauffeurs op de rem, verrast over wat daar voor hun ogen op een onverwachte plaats aan het ontstaan was. Je rijdt als het ware bovenop de schildering.

Verrassend hoe twee totaal verschillende kunstenaars samen kunnen komen in één kunstwerk en hoe een klein vriendelijk dorpje daardoor mee opgenomen wordt in het vossengebeuren.

Van jongsaf is Wim de Cock (1932) bezig met houtsnijden en tekenen. Een van zijn vroegste opdrachten is het snijden van marionetten voor een plaatselijk poppentheater. Hij is autodidact en heeft een geheel eigen stijl ontwikkeld, die zowel in zijn beelden als in zijn houtsneden opvalt. De combinatie van literatuur en houtsnede geniet zijn voorkeur. Hij illustreerde o.a. de *Canterbury Tales*, de *danse macabre*, de *Beatrijs*, *Uilenspiegel*, *Reynaert de Vos* en werk van François Villon, Felix Timmermans, Stijn Streuvels en Anton van Wilderode. Hij zet zelf uit lood en drukte veel bibliothele uitgaven met eigen houtsneden op zijn handpers. Alfabetten met *Reynaertjes* en *Uilenspiegeltjes* zijn een paar van de opvallendste producten.

In 1973 ontving hij de *Reynaertprijs* van de stad Sint-Niklaas. In 1975 werd hij opgenomen in de Koninklijke Wase Kunstkring. Hij werd ook onderscheiden als ridder in de Orde van de Vossenstaart in 1992. Hij exposeerde o.a. bij Galerie Van Geyt in Hulst, in het begijnhof te Lier, bij Geo Art (de reizende tentoonstelling die gedurende twee jaar talloze plaatsen in Vlaanderen aandeed), in Lokeren, Ronse, Belsele, Frechen (bij Keulen) en in de *Uilenspiegeltentoonstelling* in Schöppenstedt (bij Braunschweig).

NOTEN

- 1 <http://oilsjtgoistadvanmendroeimen.skynetblogs.be/archive/2014/12/15/lieven-piron-waf-caudronstraat-48-8346348.html>.